

Besl. O. nr. 50

(2005-2006)

Odelstingsbeslutning nr. 50

Jf. Innst. O. nr. 39 (2005-2006) og Ot.prp. nr. 41 (2005-2006)

År 2006 den 11. mai holdtes Odelsting, hvor da ble gjort slikt

vedtak til lov

om endringer i lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser (pakkereiseloven)

I

I lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser (pakkereiseloven) gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser og reise-
garanti (pakkereiseloven)

§ 1-1 skal lyde:

§ 1-1. *Anvendelsesområde*

Loven gjelder for tilbud om pakkereiser og for avtaler om kjøp av pakkereiser som inngås mellom en kunde og en arrangør eller formidler av en pakke-reise. *Kapittel 10 og 11 og § 3-1 gjelder også for andre reiser som nevnt i § 11-1 første ledd annet punktum og tredje ledd.*

Kongen bestemmer i hvilken grad loven skal gjelde for Svalbard og Jan Mayen, og kan herunder gi særlige regler av hensyn til de stedlige forhold.

§ 2-1 skal lyde:

§ 2-1. *Pakkereise*

Med en pakkereise menes *et tilrettelagt arrangement*, som varer i mer enn 24 timer eller omfatter overnatting, som selges eller markedsføres til en samlet pris, og som inneholder minst to av følgende elementer:

- 1) transport,
- 2) innkvartering som ikke utelukkende er å anse som ledd i en transporttjeneste, eller
- 3) andre turisttjenester som utgjør en vesentlig del av arrangementet, men som ikke er direkte knyttet til transport eller innkvartering.

Et arrangement som går inn under første ledd regnes som pakkereise selv om de enkelte elementer blir fakturert hver for seg.

Et arrangement går inn under første ledd når arrangøren legger opp til at kunden velger ut enkelt-elementene selv, men hvor elementene fremtrer som tilpasset til å kombineres.

§ 3-1 skal lyde:

§ 3-1. *Vilkår for annonsering og markedsføring*

Annonsering eller annen form for markedsføring av pakkereiser *eller andre reiser som nevnt i § 11-1 første ledd annet punktum og tredje ledd* kan bare foretas når nødvendig garanti er stilt og årsgebyr er betalt i henhold til § 11-1.

I kataloger, brosjyrer og annet informasjonsmaterieell som arrangøren har utarbeidet, skal det fremgå at garanti er stilt. Dersom en pakkereise markedsføres under et annet navn enn navnet til den som har stilt garanti etter § 11-1, skal navnet på den som har stilt garanti oppgis.

Kapittel 10 skal lyde:

Kapittel 10. Tvisteløsning

§ 10-1. *Adgang til nemndbehandling*

Dersom det på grunnlag av avtale mellom reiselivsbransjens organisasjoner og organisasjoner som organiserer eller representerer pakkereisekunder, er etablert en nemnd for behandling av tvister, kan hver av partene kreve nemndbehandling av en tvist hvor nemnda er kompetent. Vedtektene for nemnda skal godkjennes av *departementet*.

§ 10-2. *Opplysning om retten til å kreve nemndbehandling*

Dersom det oppstår en tvist mellom en kunde og arrangør eller formidler skal kunden opplyses om retten til å kreve behandling i nemnda.

§ 10-3. *Forholdet til de alminnelige domstoler*

Så lenge en tvist er til behandling i nemnda kan ikke arrangør eller formidler bringe den inn for de alminnelige domstoler. En tvist anses for å være til behandling fra det tidspunkt begjæring om klagebehandling er kommet inn til nemnda. *En sak som nemnda har realitetsbehandlet kan bringes direkte inn for tingretten.*

§ 10-4. *Plikt til nemnddeltakelse*

Den som stiller garanti til Reisesegarantifondet etter § 11-1 skal delta i nemnda for å sikre forbrukers mulighet til å klage på tjenestene som faller inn under denne lov.

Den som stiller garanti til Reisesegarantifondet etter § 11-1 skal også betale et gebyr som bidrag til nemndas drift. Gebyret innkreves av Reisesegarantifondet.

§ 10-5. *Forholdet til voldgiftsklausuler*

Avtale om at en tvist som omfattes av denne lov skal avgjøres ved voldgift, er bare bindende dersom avtalen om voldgift er inngått etter at tvisten oppstod.

§ 10-6. *Forskrifter*

Departementet kan ved forskrift fastsette regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i kapittel 10.

Gebyr som nevnt i § 10-4 annet ledd fastsettes av departementet ved forskrift. Departementet kan ved forskrift bestemme om og i hvilken utstrekning partene skal pålegges å betale for behandlingen i nemnda, samt i hvilken utstrekning en tapende part kan pålegges å erstatte motpartens omkostninger i anledning saken.

Departementet kan ved forskrift også fastsette regler om konsekvensene av at nemndas virksomhet opphører, blant annet om hvem som kan gi oppreisning for oversittelse av frister og behandle begjæringer om gjenopptakelse.

§ 11-1 skal lyde:

§ 11-1. *Garantiplikt og reisesegaranti*

Arrangør av pakkereiser plikter å stille reisesegaranti. *Arrangøren plikter også å stille slik garanti for transport som skjer sammen med en pakkereise, forutsatt at den hovedsakelig er til personlig bruk for kunden.*

Reisesegaranti skal også stilles av formidler av pakkereise for utenlandsk arrangør hvis det ikke godtgjøres at arrangøren selv har stilt slik garanti.

Det skal videre stilles reisesegaranti for reiser som består av separate transport- og innkvarteringstjenester som sammen har vesentlige likheter med en pakkereise, forutsatt at reisen hovedsakelig er til personlig bruk for kunden.

Med reisesegaranti menes individuell garantistillelse i form av erklæring fra bank eller forsikrings-selskap stilt overfor Reisesegarantifondet. Reisesegarantifondet kan godta at det stilles annen betryggende sikkerhet. Garantisten skal forplikte seg til etter påkrav å utbetale til fondet et beløp stort nok til å dekke omsetningen til enhver tid. Det skal videre innbetales et årsgebyr til Reisesegarantifondet, som i hovedsak skal dekke fondets utgifter til administrasjon av reisesegarantiordningen.

Garanti stilt etter reglene i annet land som er part i EØS-avtalen, trer i stedet for reisesegaranti etter forrige ledd for pakkereiser som selges direkte fra forretningssted i et slikt land eller gjennom selvstendig formidler her i landet.

Arrangøren skal på forespørsel fra Reisesegarantifondet godtgjøre at betryggende garanti er stilt.

§ 11-3 skal lyde:

§ 11-3. *Reisesegarantiens dekningsområde*

Reisesegarantien tjener som sikkerhet for tilbakebetaling av kundens vederlag hvis en reise blir avlyst og det blir åpnet konkurs eller akkord hos arrangøren, eller kunden godtgjør at kravet forgjøres er gjort gjeldende mot arrangøren. Likeledes tjener reisesegarantien som sikkerhet for tilbakebetaling av kundens vederlag dersom arrangøren nekter å oppfylle avtalen på grunn av rettsstridig atferd fra en som har opptrådt på hans eller hennes vegne.

Ved reiseavbrudd tjener garantien som sikkerhet for tilbakebetaling av den del av vederlaget som svarer til ytelser som ikke er oppfylt overfor kunden. Den tjener videre som sikkerhet for utgifter til opphold og andre nødvendige utgifter før hjemreise kan skje. Dersom transport er en del av reisen, omfattes også utgifter som er nødvendige for å bringe kunden til avreisestedet eller til et annet sted som måtte være avtalt mellom partene.

Reisesegarantifondet dekker bare krav overfor arrangører som har stilt den pliktige garanti.

§ 11-6 skal lyde:

§ 11-6. *Forskrifter*

Departementet gir nærmere bestemmelser om fondet og fondets vedtekter, herunder bestemmelser om garantiens størrelse og det beløp som skal *betales*

Olav Gunnar Ballo
president

i årsgebyr. Departementet kan også gi forskrift til utfylling og gjennomføring av reisegarantiordningen.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Henning Skumsvoll
sekretær

